

پایان دوره ترور و وحشت در جریان انقلاب کبیر فرانسه (1794م)

پس از اعدام لویی شانزدهم در 21 ژانویه 1793م، درگیری‌های داخلی در فرانسه ایجاد شد و اختلافات شدیدی میان وارثان حکومت شکل گرفت.

پس از اعدام لویی شانزدهم در 21 ژانویه 1793م، درگیری‌های داخلی در فرانسه ایجاد شد و اختلافات شدیدی میان وارثان حکومت شکل گرفت. در نهایت پس از حمله سازمان یافته افراطیون، نمایندگان مخالف دستگیر یا متواری شدند و از اول ژوئن 1793م، قدرت به طور مطلق در اختیار رهبر تندروها به نام ماکسیمیلیان روبسپیر قرار گرفت. به دنبال آن یک کمیته نجات ملی که روبسپیر در رأس آن قرار داشت زمام امور فرانسه را به دست گرفت. دوران حکومت کمیته نجات ملی که بیش از یکسال به طول انجامید، یکی از خون‌بارترین مراحل انقلاب فرانسه است که به دوران ترور یا وحشت معروف شده است. در دوران حکومت کمیته نجات ملی در فرانسه، در حدود سیصد هزار نفر بازداشت و حداقل 17 هزار نفر اعدام شدند. مقررات محاکمه و مجازات در این دوران تغییر یافت و دادگاه‌های انقلابی، دیگر الزامی به رعایت مقررات معمول قضایی نداشتند. حق استیناف و فرجام‌خواهی از میان رفت و احکام دادگاه‌ها، قطعی و لازم‌الاجرا شد. دادگاه‌های پاریس در عرض یک ماه، 1300 حکم اعدام صادر کردند و دستگاه‌های گیوتین در چند نقطه شهر، هر روز به طور متوسط سر چهل نفر را از تن جدا می‌کردند. در دوران حکومت ترور در فرانسه، شورش ایالت‌ها نیز با خشونت و بی‌رحمی بسیار سرکوب گردید و سر هزاران نفر زیر گیوتین رفت. اما این حکومت دوام زیادی نداشت و پس از یکسال و اندی به دنبال قیام علیه روبسپیر و اعدام او در 27 ژوئیه، دوران حکومت ترور پایان یافت. در نهایت، مردم پاریس در شب بیست و هشتم ژوئیه 1794م پایان حکومت وحشت را جشن گرفتند و زندانیان در بند کمیته نجات ملی فرانسه را آزاد ساختند.